

δάκρυα πικρά.

Μετανοούσε πού την είχε εγκαταλείψει, μετανοούσε πού δεν την είχε παντρευθεί και θεωρούσε τον έαυτό του υπεύθυνο για τὸ χαμό της. "Ω, ἂν μπορούσε νὰ τὴν ξαναἰδῆ! Ἦταν πρόθυμος νὰ θυσιάσῃ κι' αὐτὴν ἀκόμη τῆ ζωῆ του.

Κι' ὁ Μαζέττι περνοῦσε τὶς μέρες του μὲ τὴν καρδιά βαρειά ἀπὸ μιὰ βαθειὰ μελαγχολία.

Μιὰ μέρα ὅμως πού βρισκόταν στὸ Πουέμπλος, ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Ἰσπανίας, μετὰ ἀπ' τὸ ταξίδι του, κίνησαν τὴν προσοχή του οἱ μελαγχολικοὶ ἦχοι τῆς καμπάνας ἑνὸς μοναστηριοῦ. Μιὰ μοναχὴ εἶχε πεθάνει ἐκεῖ πέρα. Κι' ὁ ζωγράφος, ζητῶντας νὰ παρηγορηθῆ μὲ τὴν θλίψι τῶν ἄλλων, τράβηξε πρὸς τὰ ἐκεῖ γιὰ νὰ προσευχηθῆ κι' ἐκεῖνος γιὰ τὴν ἀνάπαυσι τῆς μοναχῆς. Ἡ ἡγουμένη δὲν του ἀρνῆθηκε. Τὸν ἄφησε νὰ μῆ στὴν ἐκκλησία πού ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὶς ἀδελφές πού προσευχόντουσαν καὶ ψάλανε μελαγχολικοὺς ὕμνους. Μὰ μόλις ὁ νέος ἀντίκρουσε τὸ φέρετρο τῆς νεκρῆς ἔβγαλε μιὰ ἀγρια σπαραχτικὴ κραυγὴ πόνου καὶ σωριάστηκε καταγῆς λιπόθυμος. Στὸ πρόσωπο τῆς πεθαμένης εἶχε ἀναγνωρίσει τὴν Τσικίτα! Ναι, ἦταν πράγματι ἡ ἀγαπημένη του πού ἀφοῦ ἀπελπίστηκε νὰ περιμένῃ τὸν γυρισμὸ του, εἶχε κλειστῆ στὸ μοιαστῆρι κι' εἶχε πεθάνει ἀπὸ τὴ θλίψι τῆς. Ὅσο ἦταν βέβαιη ὅτι ὁ Μαζέττι θάρχόταν νὰ τὴν φιλήσῃ ἔστω καὶ νεκρή, γι' αὐτὸ εἶχε παρακαλέσει τὴν ἡγουμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἴσοδο στὸ μοιαστῆρι στὸν ξένο πού θὰ ζητοῦσε νὰ προσευχηθῆ γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς!...

... Στὸ μουσεῖο τῆς Μαδρίτης, σήμερα, ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἀριστουργήματα βρίσκεται καὶ τὸ ἔργο ἑνὸς τρελλοῦ ζωγράφου. Εἶνε μιὰ αἰθέρια λευκὴ ὄπτασις πού πλανᾶται σ' ἕνα δλάνθιστο τοπίο τῆς Βαλεμπρόζα. Οἱ ἐπισκέπτες στέκονται καὶ τὴν θαυμάζουν. Μὰ οἱ φύλακες τοῦ μουσεῖου δὲν μποροῦν νὰ τοὺς δώσουν περισσότερες πληροφορίες ἀπὸ τ' ὅτι ὁ ζωγράφος πού τὴν ἔχει ζωγραφίσει πέθανε τρελλὸς σ' ἕνα ἄσυλο ψυχοπαθῶν. Καὶ κανεὶς δὲν φαντάζεται ὅτι αὐτὸ τ' ἀριστοῦργημα εἶνε ἡ Τσικίτα Γκνιμέζ, ἡ γοητευτικὴ Ἰσπανίδα πού πέθανε ἀπὸ τὴν θλίψι τῆς πίσω ἀπὸ τοὺς ψυχροὺς τοίχους ἑνὸς μοναστηριοῦ καλογορραίων.

ΧΟΥΑΝ ΝΤΕ ΚΟΥΕΝΖΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΟ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ

Ὁ μεγάλος Ἄγγλος δραματικὸς συγγραφεὺς Μπέρναρ Σόου λαμβάνει καθημερινῶς σωρείαν ἐπιστολῶν ἐκ μέρους τῶν θαυμαστῶν του, πού τοῦ ζητᾶνε ἄλλος τὴ φωτογραφία του, ἄλλος ἕνα αὐτόγραφο κι' ἄλλος κάποιον ἐνθύμιο. Μὰ ὁ Μπέρναρ Σόου αἰσθάνεται ἐξαιρετικὴ ἀντιπάθεια γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς φιλοφροσύνες πρὸς τοὺς ἀναγνώστας του. Καὶ ὁ γραμματεὺς του ἀπαντᾶ στὸ πλῆθος τῶν θαυμαστῶν του, λέγοντας πὼς ὁ μαίτρ δὲν συνηθίζει νὰ στέλνῃ οὔτε αὐτόγραφα, οὔτε φωτογραφίες.

Μιὰ μέρα ὁ Σόου ἔλαβε ἕνα γράμμα ἀπὸ μιὰ Γαλλίδα ἠθοποιό, ἡ ὅποια τὸν θερμόπαρακαλοῦσε νὰ τῆς ἀπαντήσῃ μὲ δυὸ — μὲ δυὸ μονάχα — λόγια.

Ἀποφασίσε λοιπὸν κι' αὐτὸς ὕστερ' ἀπὸ πολὺωρη σκέψιν νὰ ἀπαντήσῃ στέλλοντας τῆς θαυμαστρίας του τὴν ἐξῆς ἰδιόχειρον ἀπάντησι:

«Λυποῦμαι πολὺ, ἀγαπητῆ μου κυρία, ἀλλὰ μοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ σᾶς στείλω ἕνα αὐτόγραφο μου».

Καὶ ἀπὸ κάτω ὑπέγραψε μὲ τὸ χέρι του: Μ π έ ρ ν α ρ Σ ό ο ο ο...

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί ἀπαντοῦν ἡ δεσποινίδες)

Ἡ δις ΛΙΛΗ Μ. (Τρίπολις), ἀπαντᾶ: «Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο», ἰδανικός σύζυγος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ στὴν σημερινὴ κοινωνία. Κατὰ τὴ γνώμη μου καὶ σχετικῶς πάντοτε, ἰδανικός εἶνε ὁ σύζυγος πού ἔχει ὡς ἀρχὴν καὶ θάσιν τὴν ἐργασίαν του, τὴν ὁποίαν κατέχει ἀπὸ ἀληθινὴν ἀτομικὴ ἀξία, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος τοῦ οἰκογενειάρχου καὶ πλήρη γνώσιν τῆς ἀποστολῆς του ὡς ἀτόμου ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Φυσικὰ πλάϊ στὸν ἰδανικὸν αὐτὸν σύζυγο πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ μιὰ ἀνταξία σύζυγος διὰ νὰ τὸν βοηθῆ καὶ νὰ τὸν ξεκουράσῃ μὲ τὴν ἀγάπη τῆς καὶ τὴν ἀφοσίωσί τῆς».

Ἡ δις ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΜΠ. (Ἀθήνα), θεωρεῖ καὶ αὐτὴ ὅτι στὴν πραγματικότητά δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἰδανικός σύζυγος, ἀλλὰ μόνο στὴν φαντασία τῶν κοριτσιῶν πού, πρὶν παντρευθοῦν, πλάθουν διαρκῶς ὄνειρα γύρω ἀπ' τὸν μέλλοντα σύζυγόν τους, ἀπὸ τὰ ὅποια ὅμως, ἀργὰ ἢ γρήγορα, πάντοτε ἀπογοητεύονται.

Ἡ «ΦΙΛΗ Τ.» (Βόλος), μᾶς ἀπαντᾶ: «Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», τὰ πλούτη δὲν με συγκινοῦν, οὔτε νοσταλγῶ τὶς ἐφήμερες δόξες. Θέλω ἕνα σύζυγο πού νὰ με νοιώθῃ γιὰ νᾶνε ὁ πόνος μας καὶ ἡ χαρὰ μας μία. Θέλω ἕναν τέλειον οἰκογενειάρχη, γιὰτι αὐτὸς μόνο θὰ μπορέσῃ νὰ μὲ κἀνῃ πραγματικὰ εὐτυχισμένη καὶ αὐτὸς, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», θὰ εἶνε γιὰ μένα ὁ ἰδανικός σύζυγος».

Ἀπαντήσεις ἐπὶ τῆς μεγάλης ἐρεύνης μας τοῦ «Ἰδανικοῦ Συζύγου» μᾶς ἀπέστειλαν ἐπίσης:

Ἡ δις «ΛΟΥΘ» (Πειραιεύς), ἡ δις Ε. Κ. (Ἀλεξανδρούπολις), ἡ δις ΕΛΕΝΗ ΦΟΥΡΑΚΗ (Χανιά - Κρήτης), ἡ δις «ΕΥΤΕΡΠΗ» (Μυτιλήνη), ἡ δις ΛΟΥΛΑ (Μυτιλήνη), ἡ δις Φ. Φ. Π. (Δράμα), ἡ δις Ε. Α. (Λοκρὶς), ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΚΑΡΔΙΑ», ἡ δις «ΑΝΝΟΥΛΑ» (Κομοτινὴ), ἡ δις ΛΟΡΕΤΤΑ Λ. (Ἡράκλειον - Κρήτης), ἡ δις ΜΗΤΣΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΔΟΥ (Θεσσαλονίκη), ἡ δις «ΦΤΩΧΗ ΚΑΡΔΙΑ» (Λαμία), ἡ δις Ε. Π. Σ. (Θεσσαλονίκη), ἡ δις Κ. Ν...ΔΟΥ (Λεμεσὸς - Κύπρου), ἡ δις ΜΑΡΙΑ Κ. Θ. (Σύρος), ἡ δις Ζ. Π. ἡ δις ΣΤΕΛΛΑ Μ. (Ξάνθη), ἡ δις ΝΙΝΑ ΝΙΚΟΛΑΪ-

ΔΟΥ (Πατήσια), ἡ δις Κ. Γ. Μ. (Κάτω Πατήσια), ἡ δις Σ. Π. Κ. (Ἀθήναι), ἡ δις ΡΙΤΤΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, ἡ δις «ΟΡΙΑΤΤΑ» (Ναύπλιον), ἡ δις ΜΑΙΡΗ Κ. ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ (Καστοριά), ἡ δις «ΥΑΚΥΝΘΟΣ» (Καθάλλα), ἡ δις Α. Β. Χ. (Δερβένιον), ἡ δις ΛΕΛΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ (Βοτανικός), ἡ δις ΕΛΛΗ Α. (Σέρραι), ἡ δις ΕΛΕΝΗ ΖΑΝΙΔΟΥ (Ρέθυμνον - Κρήτης), ἡ δις «ΛΙΛΙΑΝ Θ.» (Παγκράτι-Ἀθήναι), ἡ δις ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (Δαμαλᾶς - Τροιζηνίας), ἡ δις «ΡΙΡΗ-ΡΙΡΗ» (Συνοικισμὸς Ρήγα Φεραίου Δ. 7 Θεσσαλονίκη), ἡ δις «ΒΙΒΗ» (Ντιρεντάουα - Ἀθησυνία), ἡ δις «ΜΙΚΡΗ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ» (Σάμος - Βαθῶ), ἡ δις ΙΦΗ ΤΟΓΙΑ (Καστοριά), ἡ δις «ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» (Θεσσαλονίκη), ἡ δις «ΕΛ. ΚΑ» (Ν. Φάληφον), ἡ δις «ΒΑΛΤΕΡΕΖΑ», ἡ δις ΕΛΕΝΗ Κ., ἡ δις ΚΑΪΤΗ Σ. (Σπάρτη), ἡ δις ΜΑΡΙΑ Π. (Πειραιεύς), ἡ δις ΑΝΝΟΥΛΑ (Κεφαλληνία), ἡ δις Σ. Η. (Ἰσμαηλία - Αἰγύπτου), ἡ δις Ε. Μ., ἡ δις «HER-GOR» (Πολίχνη-Μεσσηνίας), ἡ δις ΧΡΥΣΑΝΘΗ Γ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ (Ἀθήναι), ἡ δις «ΚΑΡΜΕΝ - ΣΥΛΒΑ» (Λάρισα), ἡ δις ΜΑΙΡΗ (Πόρτ-Σάϊδ), ἡ δις ΔΗΜΗΤΡΑ Τ. (Ἀθήναι), ἡ δις «ΕΤΝΑ 133» (Ἀγ. Σάββας), ἡ δις Ν. Γ. Κ. (Πάτρα), ἡ δις «SIGNORA MARIA» (Ἀγ. Νικόλαος - Κρήτης), ἡ δις ΧΡΥΣ. ΠΑΠ. (Πάτρα), ἡ δις ΕΛΕΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗ (Ἄρτα), ἡ δις «ΑΦΡΟΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟ ΚΥΜΑ», ἡ δις ΑΡΙΣΤΕΑ ΔΕΛΟΥΔΗ (Ἀθήναι), ἡ δις ΕΛΦΡΙΔΑ Κ. ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀθήναι), ἡ δις «ΜΙΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ» (Τρίκαλα - Θεσσαλίας).

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Τὸ τέλος.